

Kto Mi Powie Jak – Kwiat Jabłoni

Stoję gdzieś pod niebem, pod nogami piach
Mam podobno iść przed siebie
Chociaż nie wiem jak, oj nie wiem
Robię pierwszy krok, muszę więc gdzieś dojść
Góra wielka, droga kręta
Trudno czasem iść, nie stękać
Chcę od razu wiedzieć na czym stoi świat
Jak poznawać siebie lepiej
Jak nie potknąć się o siebie
Idąc byle jak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak

Będziesz w pocie czoła walczyć o swój świat
Będziesz wodą żyć i chlebem
Myśleć będziesz nad swym celem
Tak podobno mówił On człowiekowi co
Zbłądził jedząc owoc wiedzy
Bo chciał wiedzieć co miał wiedzieć
Tak już w życiu bywa od zarania lat
Że ktoś winny musi być
Ten winny będzie choćby nie wiem jak
Starał się sam

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną
Kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia brak

Więc kto powie mi jak radzić sobie mam
Taki wielki świat nade mną mam
Ileś tam lat, lecz to niewiele da
Doświadczenia ciągle brak
Doświadczenia ciągle brak

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych